

یک‌شنبه ۱۹ بهمن ۱۳۹۹
۲۴ جمادی‌الثانی ۱۴۴۲
۷ فوریه ۲۰۲۱
شماره ۸۰ ۳۱۴۴ صفحه

منت میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

نشر دیجیتال راه حل برون‌رفت از بحران کاغذ در سطح جهان

به نقل از روابط عمومی انتشارات علمی و فرهنگی، تعدادی از مترجمان و مؤلفان علمی و فرهنگی گرد هم آمدند و دربارهٔ موضوع «مطالعهٔ دیجیتال و کتاب الکترونیک» تبادل نظر کردند. در این دیدار نادره رضایی مدیرعامل انتشارات علمی و فرهنگی، لیلا دربیلی مدرس دانشگاه و مترجم کتاب قربانی؛ ماهیت و کاربرد آن، معصومه عبدلی مدرس دانشگاه و مؤلف کتاب فلسفهٔ تربیتی امام موسی صدر، مریم صباغ‌زاده نویسنده و ناشر، و راحله فاضلی مترجم کتاب زنان پنجشنبه حضور داشتند و هریک به طرح دیدگاه‌های خود دربارهٔ مسئلهٔ روز مطالعهٔ دیجیتال، کتاب الکترونیک و آیندهٔ نشر مکتوب پرداختند.

لیلا اردبیلی در این نشست عنوان کرد؛ با توجه به بحران کاغذ در سطح جهان و مسائل ناشران مطالعهٔ دیجیتال می‌تواند راهی برای برون‌رفت از این مشکل باشد؛ البته تجربهٔ شخصی من از تدریس و پیشینه‌اد نسخه الکترونیک کتاب به دانشجویان این بود که ارتباط خوبی با نسخه‌های الکترونیک برقرار نکردند و ترجیح می‌دادند کتاب کاغذی را در دست داشته باشند. این موضوع هم سویه‌های مثبت دارد هم منفی و باید به هر دو سو نظر داشته باشیم.

در ادامه معصومه عبدلی اضافه کرد: گمان می‌کنم در این رابطه باید شکاف نسلی را هم در نظر بگیریم. نسل ما ترجیح می‌داد نسخه‌های کاغذی را در دست بگیرد اما نسل جدید با فضای الکترونیک مانوس‌اند.

تکته دیگری که عبدلی دربارهٔ ظرفیت‌های مطالعهٔ دیجیتال عنوان کرد این بود که بستر مطالعهٔ دیجیتال می‌تواند فرصتی را برای زنان و مادران خانه‌دار فراهم کند و کمبود زمان و فضا برای مطالعه را برای آنها جبران کرد.

مریم صباغ‌زاده گفت: جهان امروز ضرورت‌هایی دارد که دنبال کردن آنها امری جدی است و اگر همگام با آن پیش نرویم جبران‌ش سخت خواهد بود؛ من موافق این بهره‌برداری از جهان دیجیتال هستم. وضعیت کرونا با سرعت بیشتری ظرفیت‌ها و فرصت‌ها و ضرورت‌های این بستر را برای همهٔ جهان آشکار کرد.

او اضافه کرد: این بستر و

جهان دیجیتال مسائلی هم دارد که مستلزم آموزش و تبیین است. در چنین جهانی ما هیچ گوشهٔ تنهایی نداریم و مؤلف صاحب کتاب خود نیست و برای گریز از آفات باید آموزش را در نظر داشته باشیم.

همچنین او تأکید کرد که نشر

مکتوب اگرچه فرصت‌ها و امکانات

نشر الکترونیک را ندارد، حاوی و

حامل فرهنگ و سنت است؛ این دو جهان و این دو بستر مانع‌الجمع نیستند و هیچکدام مزاحم دیگری نیست و می‌توانند در کنار هم به راهشان ادامه دهند.

نادره رضایی نیز در این

نشست گفت: ما به عنوان نشر

باید امکان‌های مختلف را با توجه

به تغییرات برای مخاطبان فراهم کنیم. وی با اشاره به سابقهٔ انتشارات علمی و فرهنگی گفت ضروری است چنین نشرهایی بسترهای نو را ایجاد

و امکان را برای مخاطب فراهم کنند

و پلهٔ بعدی با مخاطب است که چه

نسخه‌ای را ترجیح می‌دهد و یا چه

چیزی نیازش را برطرف کند. رضایی در این نشست خبر داد

که علمی و فرهنگی فعالیتش را در

حوزهٔ کتاب الکترونیک آغاز کرده

است و در زمینهٔ کتاب کودک و

بزرگسال نیز با تکنولوژی AR ورود کرده است.

راحله فاضلی نیز در این

نشست عنوان: مطالعهٔ دیجیتال

تنها منحصر به کتاب نیست؛ تمام

رسانه‌های مجازی که مداوم در معرض دید ما هستند در این دسته قرار می‌گیرند. با این اوصاف ما باید دغدغهٔ حفظ کتاب کاغذی را نیز

دنبال کنیم و بتوانیم از محاسن هر

دو شکل بهره ببریم. اگرچه نسل

جدید تمایل بیشتری به مطالعهٔ

الکترونیک دارند من فکر نمی‌کنم زمانی برسد که کتاب کاغذی نباشد.

در ادامهٔ این نشست مؤلفان و

مترجمان علمی و فرهنگی دربارهٔ

کتاب صوتی، امکانات بالقوهٔ کتب و

متون دیجیتال و... نیز گفت‌وگو و تبادل نظر کردند.

سهم فیلمسازان اول از ویتترین سی و

نهمین جشنواره فیلم فجر هفت فیلم است

که «گیجگاه» ساخته عادل تبریزی یکی از

آن‌هاست؛ فیلمی روایت شده در دهه هفتاد،

که البته پلی به این روزهای ما هم می‌زند.

ابتدایی‌ترین رفتارهای انسانی را به یادمان

می‌آورد و جهانی را پیش رویمان باز می‌کند

که هرچند ساده است اما این سادگی همان

نقطه‌ای است که شاید بتوان گفت «خلاق» از

آنجا آغاز می‌شود.

آنچه در اولین نگاه در «گیجگاه» به وضوح

نمایان است، علاقه کارگردانش به سینما و

مشخص‌تر از آن به جمشید هاشم‌پور است؛

علاقه‌ای که فراهایی از اولین ساخته سینمایی

عادل تبریزی را به ادای احترامی به این ستاره

بی‌رقیب سینمای ایران در روزهای در تابلام

دهه ۶۰ تبدیل کرده است. قهرمانی که حلقه

وصل همه «بوند» در آن دوران بود، هم

او بود که عنوان محبوب‌ترین بازیگر دهه‌های

مختلف سینمای ایران را به خود اختصاص

داده و تا همین امروز و بعد از گذشت سی

سال همچنان در صدر مشهورترین‌ها و

محبوب‌ترین‌ها تومان قرار دارد

البته این تمام حرف فیلم عادل تبریزی

نیست؛ کم‌اینکه خود نیز عنوان می‌کند در این

فیلم به دنبال «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟

در دهه ۶۰ «نوستالژی بازی» صرف نبوده

است. اما مگر می‌شود «گیجگاه» را تماشا

کرد و به روزهای دهه هفتاد و خاطرات تلخ و

شیرین‌اش پرتاب نشد؟</